

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Præsten i Vejlbye (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388380736.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Retten var sat, og Fangen fremført for at høre de nye tilkomne Vidners Udsagn. De forklarede: »at de den tit omhandlede Nat vare 140 gangne hen ad den Vej, som løber paa tværs midt imellem Skoven og Præstens Hauge; et Menneske var da kommen fra Skoven, med en Sæk paa Axelen, og dermed vandret dem et Stykke forbi ad Haugen til; hans Ansigt kunde de ikke kjende, da det var skjult af Sækken; men da Maanen skinnede paa hans Ryg, havde de tydeligen seet, at han var iført en siid grøn Kjole (hans Sloprok nemlig) og en hvid Nathue; den omvundne Person forsvandt ved Haugegjerdet« Aldrig saasnart havde den Første aflagt dette Vidnesbyrd, før Præsten blev i sit Ansigt som Aske, og det var neppe han med svag Røst kunde fremføre de Ord: »jeg faaer ondt.« Man gav ham en Stoel. Da sagde Bruusen til de omstaaende: »det hjalp paa Præstens Hukommelse.« Denne hørte det ikke; men vinkede ad mig, og sagde: »lad mig føres tilbage i mit Fængsel! der vil jeg tale med Eder.« Det skedte, som han forlangte.